

Can Furriol

Sant Feliu de Llobregat

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Entorn a la riera de la Salut
Emplaçament Fora del nucli urbà, a Collserola, al costat del Torrent d'en Serra.

Coordenades:

Latitud: 41.40862
Longitud: 2.06356
UTM Est (X): 421732
UTM Nord (Y): 4584542

Classificació

Número de fitxa 08211 - 74
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Popular
Segle XVIII
Any -
Autoria de l'element: Desconegut
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Necessita restauració
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL 19/10/1988
Número inventari 36130
Generalitat i altres inventaris
Accés Restringit
Ús actual: Altres
Titularitat Pública
Titular: Parc de Collserola / Corporació Metropolitana de Barcelona
Autoria de la fitxa CENTRE D'ESTUDIS COMARCALS DEL BAIX LLOBREGAT

Descripció

La masia coneguda indistintament com a Can Furriol o Can Ferriol és de planta rectangular, allargassada, construïda en paral·lel a un desnivell natural del terreny, lo qual fa que des de l'exterior només sigui possible veure la seva part posterior i la teulada. Està formada per diversos cossos que presenten diferent alçada i, en alguns sectors de la construcció es mostra la pedra vista. De les parets exteriors de la masia surten murs que delimiten un petit jardí al costat sud-oest. Té dues teulades perpendiculars, totes dues a doble vessant. La casa té planta baixa i pis. La façana principal, que no es veu des del carrer, té en posició central una porta en arc de mig punt molt poc estilitzada i aadovellada. Tres finestres quadrangulars amb llinda, brancal i ampit de pedra il·luminen el pis superior. La posició de la central coincideix en vertical amb la de la porta d'accés. A les immediacions de la masia hi ha dues dependències petites construïdes de forma aïllada (probablement antics corrals) que van ser restaurades als anys 90 del segle XX per l'Ajuntament de Sant Feliu i el Patronat de Collserola per fer-hi unes aules de natura que actualment estan infrautilitzades. Per sota de la casa es troba la font de Can Ferriol, de la qual raja un filet d'aigua que va a parar a un safareig de planta rectangular.

Observacions:

Per més que hem fet tres visites a Can Furriol, no ens ha estat possible fotografiar la façana principal d'aquesta masia, ja que està dins un recinte tancat i els masovers hi van de forma irregular. La descripció d'aquesta part de la casa s'ha pogut fer gràcies a uns dibuixos dipositats a l'Arxiu Comarcal del Baix Llobregat.

Història

Documents de finals del segle X fan referència a unes permutes del Monestir de Sant Cugat i mencionen un mas amb font amb el nom de Ferroncincto i alguns investigadors han pensat que podria fer referència a Can Furriol, tant per la descripció com pel nom. Però aquestes dades no estan contrastades. Les notícies més fefaents de Can Furriol les tenim ja al segle XVIII. Als anys 90 del segle XX, l'Escola-taller de Collserola, a través dels mòduls educatius, va restaurar una part de la masia i unes dependències existents a les seves immediacions per convertir-les en aules de natura. La masia és un tipus de construcció típica a la Catalunya rural, i són edificacions aïllades i lligades a l'explotació agrària o ramadera de tipus familiar.

Els materials utilitzats per a la seva construcció varien, sobretot segons la ubicació, però també en funció de l'època històrica en què es construeixen. Durant l'edat mitjana, les pedres s'unien amb fang, material que es va substituir més endavant per la calç i el ciment. El gruix de les parets acostuma a ser considerable, de trenta o cinquanta centímetres, i el primer metre i mig d'alçada sol ser sempre de pedra.

Quant les característiques arquitectòniques, la façana principal tendeix a orientar-se cap al sud, i sovint es guarneix amb un rellotge de sol. Les masies construïdes amb anterioritat al segle XVI presenten la porta principal aadovellada, i les posteriors són fetes amb llinda. La planta s'acostuma a cobrir amb un entramat de bigues col·locades de forma perpendicular a la façana, cobertes amb teula o bé amb rajoles. Majoritàriament, el teulat és a dues aigües, en la majoria dels casos perpendiculars a la façana, i sobresurt dels murs per tal de protegir-los de la pluja.

Típicament tenien dos pisos, i la seva distribució interior era variable segons les necessitats de la família que l'ocupava. La més usual reservava el primer pis per les feines pròpies del camp i el segon per ubicar-hi la vivenda. Si la masia disposava d'un tercer pis, s'hi destinava el graner. Els animals podien estar al primer pis o bé tenir un estable independent.

Les masies que formen part del teixit de Sant Feliu es poden dividir en tres grups: les que han estat incorporades al teixit urbà, les situades al vessant del puig d'Olorda i les que s'estenen al voltant de la riera de la Salut. La masia de can Furriol, també coneguda com a masia de can Ferriol, es remunta al segle XVIII, essent el resultat de l'acoblament de diferents cossos en moments històrics diversos.

Bibliografia

- ARXIU COMARCAL DEL BAIX LLOBREGAT. Fons de l'Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat. Llorenç Sans. Cases pairals.
- ARXIU COMARCAL DEL BAIX LLOBREGAT. Sant Feliu de Llobregat. Àrees naturals.
- CABÚS, Albert; CALDÉS, Lina; MARTÍN, Pilar; MORALES, M. Luz; TORRES, Cèlia. Patrimoni del Baix Llobregat. Sant Feliu de Llobregat: Centre de Recursos Pedagògics del Baix Llobregat, 1994. P. 74-78.
- DE CAMPS I ARBOIX, Joaquim; CATALÀ I ROCA, Francesc. Les cases pairals catalanes. Vitoria: Edicions Destino, 1965. 366 p.
- DESCOBRIR CATALUNYA. "Collserola. El secret més ben guardat". Descobrir Catalunya. Núm. 41. (Barcelona, març 2001). P. 56-103.
- ESTEVES, Albert (dir.). Sant Feliu de Llobregat. Guia del patrimoni històric i artístic. Molins de Rei: Centre d'Estudis i Divulgació del Patrimoni (CEDIP), 1997. 47 p.
- FERNÁNDEZ, Jesús; GIL, Juan Luís; MORENO, Rosa; PRATS, Anna (equip L'aladern). "Estudi de Collserola. Parts 1, 2, 3, 4 i 5". Sant Feliu de Llobregat: Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat, 1985. 551 p.
- GUÍAS CATALONIA. Guía Oficial de San Feliu de Llobregat y su partido. Barcelona: guías Catalonia, 1927. P. 5-33.
- PATRONAT METROPOLITÀ DEL PARC DE COLLSEROLA. Llibre Guia Parc de Collserola. Barcelona: Patronat Metropolità del Parc de Collserola, 1995. 251 p.
- RETUERTA I JIMÉNEZ, M. Luz; SAMMARTÍ I ROSET, Carme (dir.). Sant Feliu de Llobregat. Identitat i història. Sant Feliu de Llobregat: Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat, 2002. 365 p.
- SODUPE I ROURE, Miquel (dir.). Parc de Collserola. Pla especial d'ordenació i de protecció del medi natural. Realitzacions 1983-1989. Barcelona: Mancomunitat de Municipis de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (Mancomunitat de municipis) i Patronat Metropolità del Parc de Collserola. 1990. 163 p.

